

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm SS. Cyriaci Et Sisinnij diaconorum, ac sociorum. Item certamen
S. Marcelli Papæ; Ex ijs, quæ habentur in V. P. Surij Tomo 1. Paſi sunt
circa annum Domini 303. & 309. sedente Marcellino & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

terim? Ferrea, quibus constrictus tenebaris, vincula, diuina virtute disrupta sunt, & catenæ, stupescientibus ministris, liquefcentis ceræ instar de manibus tuis defluxerunt. Quo miraculo satellites turbati, ad Comitem pauidi cucurrerūt,

Ferrea mar-
tyris vincu-
la rumpun-
tur.

& stupendam meritò virtutem retulerunt. Et

quid Comes? Mox, qui persecutor Christi in- Comes con-
primis extiterat strenuus, factus est eiusdē præ- uertitur ad
dictator egregius: prorsus, vt quos sœuiens præ- Christū, &
damnārat vt reos, laudans ilicò emitteret vt vincitos om-
sanctos. Sunt hæc, ô Victrici, Victricia sanctita- nes dimittit.
tis tuæ signa, quibus & inimicum conculcasti, &
Christi inimicos potenti virtute, Christi tamen
gratia, à perfidia & scelere ad vitam salutis tra-
duxisti.

MARTYRIVM SS. CYRIACI ET SI-

finij diaconorum, ac sociorum. Item certamen

S. Marcelli Papæ; Ex ijs, quæ habentur in V. P., Vide Tomo Surij Tomo 1. Paſi sunt circa annum Domini 2. & 3. An- 303. & 309. ſedente Marcellino & Marcello nal. C. Baron. Roman. Pontificibus, sub Maximiano & Ma- xentio eius filio.

MA X I M I A N U S cum de partib. Aphri- 8. August, cæ Româ rediſſet, vt summâ apud Dio- Maximinianus Diocle- cletianum Augustum iniret gratiâ, sta- tituuit nomini eius thermas ædificare; qui honoris titulus magno apud gentes in precio erat. Ita- que cùm vndiq; operas cogeret, inueterato quo- dam in Christianum nomen odio, milites om- nes tam Romanos quam exteros Christianos ad laboris afflictionem cōpulit, locaq; per varia, alios fodiendæ arenæ, alios portandis lapidibus

depū-

Cc 3

*Thrason
Christianus
in signis.*

*Marcellinus
Papa, Sisinnium & Cyriacum diaconos ordinatus.*

Cyriacus & Sisinnius datus associatur.

Cyriaci laetitiae.

deputabat, damnabatque. Quo tempore fuit quidam eximiae pietate vir, idemque potens & opum diuinarumq; existimatione facilè princeps, Thrason nomine, qui, visa iniqua Christianorum conditione, nullis neque sumptibus neque laboribus pepercit, quo sanctis martyribus succurreret, eorumque afflictiones rebus vita degendæ necessarijs subleuaret. Eam in rem insigni virtute Christianos quatuor, Sisinium, Cyriacum, Smaragdum & Largum constituit, qui alijs grauissima seruitute oppressis cuncta administrarent. Eadem tempestate Romanæ Ecclesiæ præterat Marcellinus, qui auditore egregiæ pietatis charitatisque eorum studio, Cyriacū in primis & Sisinnium ad se accersit, eosq; initio consilio, Romanæ Ecclesiæ diaconos ordinavit, ut deinceps nō corporis tantu sed & animæ cibum fidelibus ministrarent. Interim illis die noctuq; in opus sedulò incumbentibus, accidit ut nocte quadam, almonijs deferendis onusti, impiorum insidijs circunventi in carcerem abriperentur, atque inde mox dirissima cum alijs seruitute damnarentur.

Erat inter alios Saturninus quidam, deuexa planè ætate vir, qui cum frequenter oneri succumberet, Cyriacus & Sisinnius hominis ætate vehementer miserati, illius onera suis ipsi humeris imposuere, suasq; nihilominus sarcinas Christi adiutorio, alacritate incredibili defrebant; & inter labores oneraq; grauissima pia admodum cantica & hymnos & psalmos Christo concinebant. Ea res cum magnam operum magistris admirationem commoueret, illo Maximiano Augusto retulerunt, Sisinniū &

Cyri-

Cyriacum laboribus non modo fatigari, sed
voces insuper letitiæ plenas depromere, & car-
minibus Christi nomen celebrare . Hoc auditio,
Maximianus Sisinnium adduci, adductumque
Deo Herculi sacrificare iussit: ni mallet conti-
nuò flammis viuus exuri. At verò Sisinnius mi-
nitanti extrema quæque Maximiano respondit;
Egidem nihil ardentius in votis habeo, (si ta-
men me tali dignatur honore Christus) quām
ut supplicijs affectus, martyrij corona redimi-
tus excedam. Hoc accepto responso, Imperator
tradidit eum Laodicio præfeto; qui eum post
graues carceris squalores, diebus quatuorde-
cim passos, suo tandem iudicio per Apronia-
num Commentariensem præsentari iussit.

*Egregia Si-
sinnij consta-
tia.*

At verò is dum vincitum Christi martyrem
ad tribunal adducitur, subito cælesti quodam
splendore circundatus, huiusmodi vocem auri- *Matth. 25.*
bus percepit: Venite benedicti patris mei, per-
cipite regnum, quod vobis paratum est ab ori-
gine mundi. Apronianus ea voce perculsus, ad
pedes Sisinnij concidit: & summis infimisque
precibus cælesti lauacrum flagitauit. Sisinnius
præclara confessione eius, quam proferebat,
vehementer gauisus, sine mora salutari vnda
eum lustrauit, lustratumque ad Marcellinum
Pontificem deduxit; qui eum ad futura certa-
mina chrismate consignauit, & viuifici cor- *En Christina-*
poris ac sanguinis Domini participem fecit, *tis vsus anti-*
Ijs muniti præsidijs intrepidè ad Laodicij *quisimus,*
tribunal perrexerunt. Et Apronianus fide
vehementer incensus, non exspectato iudi-
cij ordine, exclamauit; Quid vos infestus
demon exagitat tantis D e i seruos afficere

malis?

CC 4

Apronianus malis? Laodicius eo Apronianii clamore irritatus, ilicet eum capitalem sententiam via Salaria secundo ab Urbe milliario subire iussit, quartu Nonas Februarias,

Inde Saturninum senem & Sisinnium diaconum carceribus mancipari iussit; qui confluente indies magnam ad se gentiliū turbam, salutari Christi doctrina instruebant, & sacris aquis ritè expiabant. Post dies verò duos & quadraginta, vincti catenis ad tribunal in Tellude erectum, nudis pedibus euocati sunt, allataque tripoda, diis sacrificare iussi. Tunc Saturninus zelo fidei inflamatus, Cōterat inquit, Dominus deos gentium. Et continuò tripoda ærea instar luti soluta est. Quo miraculo Papias & Maurus egregij milites exclamarunt; Verè Dominus Iesus Christus Deus est. Laodicius ea militum cōfessione turbatus, Saturninum & Sisinium in eculeo sublatos fustibus & scorpionib^a atrocissimè maclari p̄cepit. Ea supplicia non ferentes milites, Laodicium impietatis cōstanter redarguerunt; qui ora eorum lapidibus contundi, atq; tandem in carcерem abduci iussit; martyres vero in eculeo pendentes lampadibus aduri, atq; postremò toto corpore foedè laceratos, via Nomentana secundo ab Urbe milliario capite trucari; quorum corpora Thrason cū Ioanne presbytero, in p̄edio suo via Salaria sepeliuit, 3. kal. Decemb.

Post dies verò duodecim, fuere Papias & Maurus, iam aquis salutaribus ritè à Marcellino Pontifice expiati, in circo flaminio, p̄fessi. Et Laodicio oblati; qui, comperta eorum in Christi fide constātia, humi prastrato, pri-

*Papias &
Maurus pe
rimuntur.*

*Sisinius &
Saturninus
decollantur.*

mum fustibus, inde plumbatis tamdiu maestari
præcepit, donec Christo spiritum traderent;
quorum corpora, noctu, Ioannes presbyter, via
Nomentana, quarto Kalendas Februarias ad
Lymphas beati Petri reuerenter condidit. Hæc
ut Maximiano nunciata fuere, furore succensus,
Cyriacum, Largum, Smaragdum & Crescentianum,
Carpasio vicario suo excarnificandos
tradidit. Qui adductos in Tellude martyres,
primò verbis multis ad deorum sacrificia inui-
tauit. Sed cum inuictum fidei robur, neque ver-
bis labasceret, neque minis cederet, Carpasius
Cyriacum scommate petens, Efficiam, inquit,
Cyriace, ut cana illa tua senectus modò iuuenis
appareat; simulque liquata pice venerandum
diaconi caput perfundi iussit. At Christi seruus
nihil eo supplicio commotus: Gloria, inquit, ti-
bi Christe, qui nos seruos tuos tali honore affi-
cere dignaris. Cumq; alij pari constanza Chri-
sti numen collaudarent, Carpasius sublatum in
eculeo Crescentianum, spectantibus alijs, fusti-
bus & vnguis laniari iussit, flammisque ad
latera eius admotis, tam vehementi suppicio-
rum atrocitate martyrem vrfit, ut inter certa-
mina spiritum redderet. Fuit ipsius corpus à Io-
anne presbytero, ipsa nocte, in coemeterio Pri-
scillæ via Salaria octauo Kal. Decembr. sepul-
tum.

Inde post dies quatuor reliqui ad certamen
euocati sunt. Et primò quidem Cyriacus in *Rufus tor-*
catasta extensus, neruisque attractus, & fustibus queritur Cy-
riacus est. Sed Christi martyr ijs supplicijs non riacus.
modo non fractus est, sed præclarum adeò in-
uicta animi virtute de holte triumphum age-
bat,

*Pice liquata
perfunditur
Cyriacus.*

*Crescentiani
martyrium.*

bat, vt Maximianus, præcipiti furore agitatus
vincos omnes vna cum Cyriaco capitis dam-
naret: ne maiorem ex eorum constantia igno-
miniam acciperet; Fuere omnes numero virgin-
ti, qui capitis truncatione martyrij palmarum
via Salaria intra thermas Salustij adepti sunt.
Quorum funera Ioannes presbyter insita pietate
eadem via condidit. Porro S. Marcellus Papa
octauo à peracto certamine die, cum Lucina in-
signi religione matrona, eadem sanctorum cor-
pora inde sustulit: atque septimo ab urbe mil-
liario via Ostiensi in lapideos sarcophagos ho-
norificè transtulit 6. Idus Augusti.

Ceterum * eo tempore, quo Maxentius, Ma-
ximiani filius, Romæ tyrannidem occuparat,
beata Lucina, rebus omnibus & facultatibus sa-
nè amplissimis Ecclesiæ donatis, postremò do-
mum suam Marcello diuino cultui sacrandam
obtulit. Quod singulari deuotione sanctissi-
mus Pontifex peregit, frequenterque eadem in
domo Missæ sacrificium celebravit, & rem
Christianam egregie auxit. Sed cum in ciuita-
tis meditullio, via Latina, ecclesia illa sita esset,
non potuit ea res latere Maxentium; qui cum
odio in Christianos æstuaret vehementissimo,
ecclesiam mox impiè profanatam in iumento-
rum conuertit stabulum: ipsumque Pontifi-
cem Marcellum eorundem animalium serui-
tijs cum custodia publica deputauit. Vbi vir
sanctissimus & summis pontificij summi hono-
ribus decoratus, cù semel inde à Clericis esset
ereptus, ac rursum ab impijs in illud retractus,
post annos multos iumentis seruiendo beatum

Deo

*Maximianus
Cyriacum cū
maltis aliis
capitis dam-
nat.*

* An. Domini
ni 309.

*S. Marcellus
seruitiis iu-
mentorum
deputatur,
et moritur.*

Deo spiritum tradidit decimo Kalend. Februa-
tij. Cuius Funus à Iohanne presbytero & beata
Lucina in cœmeterio Priscillæ, via Salaria, ter-
rio ab Urbe milliario cum aromatibus curatum
fuit.

MARTYRIVM SS. SECUNDIANI,
Marcelliani & Veriani, ex eo quod est per V. *Vide 2. tom.*
P. Laurentium Surium, ex antiquis monumen-
tis. P. sibi sunt circa annum Domini 253.

DECIO Cæsare, & Valeriano præfecto,
Datrox sanè Christianorū fuit persecutio. 9. Augusti.

Erat tunc togatus quidam Secundianus
nomine, vir cùm laudibus eloquentiæ ornatis-
simus, tûm disciplinarum omnium cognitione
tam præclarè instructus, ut viris in primis, illu-
stribus eximè charus esset. Cùm autem à consi- *Secundiani*
lijs esset Valeriano præfecto, & inter honora- *in signis eru-*
tos omnes principem facile locum obtineret, *ditiæ.*
cogebatur cum ipso Præfecto & Christianos
subuertere, & alios similiter ad subuertendum
incitare. Quodam verò die intentissima mentis
cognitione voluere cœpit, quo præmio vel
qua spe adducti Christiani, pro Christi nomine
vitam tot supplicijs ac morti acerbissimæ li-
benter obijcerent potius, quam quòd, abiurata
fide Christo semel data, omnibus huius mundi
bonis affluere mallent. Utque accuratius ea
dere philosophari & ad veri cognitionem per-
uenire posset, acciuit ad ædes iuas Marcellia-
num, quòd is & minimè vulgari sapien-
tia prædictus esset, & animo in Christianos ad-
eo acerbo, ut & ipsum nomen valde ei exosum
esset.